

Linkse nonsens en andere islamofiele flauwekul (1)

Trachten te begrijpen waarom bepaalde dingen gebeuren is een geëvolueerd onderdeel van onze menselijke overlevingsdrang. Het is een even automatische reflex als "vecht of loop" voor de overlevenden in een strijd op leven en dood. Vandaag de dag is die reflex in onze samenleving bij gebreke aan zulk gevecht niet meer posttraumatisch maar een sluimerend onderdeel van een overlevingsinstinct dat biologisch bepaald werd.

Individueel leren we soms proefondervindelijk door mislukte pogingen die we zelf ondernemen. Anders is het gesteld met mislukte pogingen van anderen die ons evenwel ook treffen. Deze willen we als bewuste mensen allemaal begrijpen. En de mislukten willen niet dat wij te weten komen waarom zij gefaald hebben. Daarom zullen de oneerlijken onder hen er soms alles aan doen om zoveel mogelijk mensen te beïnvloeden met verzonnen en dus valse argumenten, propaganda en in de mate dat die macht hen gegeven is eveneens met actieve indoctrinatie en hersenspoeling via de bestaande kanalen waar het mogelijk is. Laat ons dit het verzet tegen de waarheid noemen.

Goede en rechtvaardige mensen delen hun ervaringen in het voordeel van de gemeenschappelijke en verzamelde kennis van de groep waartoe ze behoren, uit te breiden of in stand te houden. Het is voor iedereen moeilijk tussen de bomen het bos te zien. Daarom zijn waarnemingen en vaststellingen van ooggetuigen van onschatbare waarde om zo een waarheidsgetrouwe analyse te kunnen maken en logisch gefundeerde besluiten te formuleren.

Bij **schoolperikelen** vinden we zulke getuigenissen van een ooggetuige in specifieke en nauwkeurig te omschrijven omstandigheden: het onderwijsstelsel.

De auteur van deze blog neemt als individu haar verantwoordelijkheid om te getuigen over wat ze waarnam en meemaakte. Haar eigen besluiten zijn onverbloemd en duidelijk. Om dit inzicht te verbreden en logisch te ondersteunen hierna de volgende verklaringen voor het door haar waargenomen gedrag.

Objectieven, sommigen zullen misprijzend zeggen conservatieven, wensen uit de aard van de zaak de verantwoordelijkheid voor mislukkingen te leggen waar die verantwoordelijkheid thuis hoort. Daarom zullen ze aansporen op verantwoordelijk gedrag en aansprakelijkheid jegens elkaar. Ze zullen er op aandringen dat de prijs van ieder risico wordt gedragen door hen die het risico hebben genomen en niet door diegenen die dat niet hebben gedaan en zeker niet door diegenen die zich tegen het nemen van het risico hebben verzet.

De reactie van gewetenloze idealisten (socialisten, communisten, nationaal-socialisten, maoïsten, pol-potisten) laat zich raden. Ze zullen hun totaal verkeerde eigen uitgangspunten of de utopistische oekazes van hun leiders niet kritisch onderzoeken maar daarentegen de critici aanvallen en met een hernieuwd enthousiasme vinden dat hun collectivistische theorieën niet ver genoeg gaan en beweren dat er nog meer collectieve planning nodig is. Zo zullen mohammedanen beweren dat er nog meer onderwerping (islam=onderwerping) nodig is.

Bij zo'n verdediging worden bepaalde **strategieën** ingezet die opgesomd o.a. de volgende strijdmiddelen inhouden:

1 de verschuiving van de bewijslast

2 valse deskundigheid

3 overdracht van schuld

4 hermetisme en het aanwijzen van zondebokken

Hoe behoedzaam de realisten en objectieven zich ook gedragen, steeds zullen ze geconfronteerd worden met manoeuvres van de

linkse collectivistische kerk om hun waarschuwingen
bespottelijk te maken.

Wordt vervolgd.